

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. vasario 19 d. Nr. S-2026/27 (7-2025/194)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Kristinos Jakštienės (pranešėja), Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-12-23 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-12-03 rašto „Atsakymas į pretenziją“ Nr. RNA-34256 (toliau – Raštas). Pareiškėjos atstovė advokatė A.A. ir Inspekcijos atstovas B.B. 2026-02-10 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Dėl skundo nagrinėjimo Mokestinių ginčų komisijoje

Inspekcija, gavusi Pareiškėjos 2025-10-29 pretenziją (toliau – Pretenzija) dėl sumokėto 328 918,29 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) grąžinimo likviduojamai dėl bankroto Pareiškėjos įmonei, Rašte nurodė, kad Pareiškėjos deklaruotas ir sumokėtas 328 918,29 Eur GPM negali būti grąžintas.

Rašte nurodyta, jog skundas dėl Rašto pasirinktinai gali būti teikiamas Lietuvos administracinių ginčų komisijai arba Regionų administraciniam teismui, tačiau 2025-12-23 nutartimi adm. byloje Nr. eI3-25437-811/2025 Regionų administracinis teismas nutarė: (1) atsisakyti priimti Pareiškėjos likviduojamos dėl bankroto UAB „A“ skundą; (2) išaiškinti Pareiškėjai, kad dėl Inspekcijos Rašto, kuriuo nuspręsta negrąžinti Pareiškėjai GPM, ji turi kreiptis privaloma ikiteismine mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarka į Komisiją.

Dėl Pareiškėjos argumentų

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Raštu.

Pareiškėja cituoja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.870 straipsnio 1 dalies nuostatas ir nurodo, kad esminės paskolos sutarties sąlygos – paskolos dalyko perdavimas paskolos gavėjo nuosavybėn ir paskolos gavėjo įsipareigojimas grąžinti paskolos davėjui tokią pat pinigų sumą. Tik esant šioms sąlygoms laikoma, kad tarp šalių atsirado paskolos teisiniai santykiai. Be to, pinigų perdavimas yra valinis veiksmas ir, kaip ir bet kuris sandoris, negali būti veikiamas kitų asmenų nesąžiningų veiksmų, todėl šis veiksmas turi būti atliekamas ir teismų aiškinamas taip, kad nekiltų abejonių dėl sandorio šalies valios gauti pinigus ir juos grąžinti pagal susitarimą suvaržymo (2011-06-30 Panevėžio apygardos teismo nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-407-198/2011). Pareiškėja nurodo, kad atskaitingas asmuo – tai įmonės darbuotojas ar kitas fizinis asmuo, kuriam įmonė suteikia pinigų (grynųjų ar banko kortelę) ir paveda juos panaudoti įmonės veiklos reikmėms bei atsiskaityti už jų panaudojimą apskaitos dokumentais.

Pareiškėja cituoja Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 2 straipsnio 14 dalies nuostatas, apibrėžiančias pajamų sąvoką, GPMĮ 22 straipsnio

1 dalies nuostatas, nustatančias, kad gyventojų pajamos (įskaitant pajamas, kurios pagal šio įstatymo nuostatas yra neapmokestinamosios) skirstomos į dvi klases – A ir B bei šio straipsnio 2 dalies nuostatas, kuriose apibrėžtos A klasės pajamos.

Pareiškėja nurodo, kad buvusiam Pareiškėjos vadovui C.C. suteiktos paskolos, taip pat pastarojo kaip atskaitingam asmeniui perduotos pinigines lėšos nėra ir negali būti priskiriamos A klasės pajamoms, todėl Pareiškėjos sumokėtas 298 006,78 Eur GPM, siekiant apginti Pareiškėjos kreditorių teises, turi būti grąžintas į Pareiškėjos turto masę. Pinigų gavimas pagal paskolos sutartį savaime negali būti laikomas gyventojų pajamomis, kadangi šios lėšos yra grąžintinos ir nesukuria nuolatinės ekonominės naudos. Be to, Pareiškėjos pateiktos patikslintos deklaracijos negali būti laikomos savanorišku pajamų pripažinimu, kadangi jos buvo pateiktos Inspekcijos mokesčio tyrimo metu, siekiant išvengti sankcijų ir vykdamas Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 40 straipsnio 2 punkte nustatytą pareigą bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi.

Pareiškėjos nuomone, laikant, jog buvusiam Pareiškėjos vadovui suteiktos paskolos bei kaip atskaitingam asmeniui perduotos pinigines lėšos yra apmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu, yra iškreipiama paskolos sutartis, taip pat atskaitingo asmens disponuojamų piniginių lėšų samprata bei pažeidžiamos Pareiškėjos bei jos kreditorių teisės. Buvusiam Pareiškėjos vadovui C.C. yra pareikštas reikalavimas dėl skolos priteisimo ir žalos atlyginimo (būtent pagal nurodytas suteiktas paskolas ir neperduotas / nepanaudotas Pareiškėjos veiklos tikslais bei naudai pinigines lėšas) Vilniaus apygardos teismo civilinėje byloje Nr. e2-3190-562/2025.

Pareiškėja akcentuoja, kad nepagrįstai Inspekcijai sumokėta / įskaityta 298 006,78 Eur suma būtų tenkinami Pareiškėjos kreditorių reikalavimai, ypač atkreipiant dėmesį, jog 2024-03-18 Pareiškėjos įsiskolinimai kreditoriams siekė net 8 360 013,70 Eur sumą, o šiuo metu bendra Pareiškėjos kreditorių finansinių reikalavimų suma, patvirtinta bankroto byloje, yra 7 061 667,24 Eur.

Pareiškėja cituoja MAĮ 68 straipsnio 4 dalies nuostatas, apibrėžiančias mokesčių apskaičiavimo ir perskaičiavimo laikotarpį ir nurodo, kad nors minėtas MAĮ Pareiškėjai šiuo atveju suteikia teisę perskaičiuoti mokėtiną GPM (ir taip apginti pažeistas kreditorių teises), Elektroninio deklaravimo sistemoje (toliau – EDS) tikslinti leidžiama už trejus kalendorinius metus, o siekiant patikslinti senesnius duomenis – turi būti pagrindimo dokumentas. Pareiškėjos tvirtinimu, Inspekcija privalo leisti tikslinti pateiktas deklaracijas, tačiau to padaryti šiuo metu neįmanoma.

Pareiškėja, atsižvelgdama į pirmiau nurodytus argumentus, prašo panaikinti Inspekcijos Raštą, kuriuo nuspręsta negrąžinti Pareiškėjai GPM ir įpareigoti Inspekciją Pareiškėjai grąžinti 298 006,78 Eur GPM.

Inspekcija skundžiamame Rašte nurodė, kad 2024-03-29 atliko Pareiškėjos mokesčio tyrimą už 2022-01-01–2022-12-31 laikotarpį. Mokesčio tyrimo metu įvertinus surinktas aplinkybes, patvirtinančias, kad tiek suteikta paskola, tiek Pareiškėjos reikmėms išmokėtas pinigines lėšas C.C. galimai naudojo savo reikmėms, perskolindamas minėtas lėšas tretiesiems asmenims, konstatuota, kad Pareiškėjos vadovui C.C. Pareiškėjos išmokėtos 1 689 714,43 Eur pinigines lėšos (1 538 597 Eur paskolos forma ir 151 117,43 Eur kaip atskaitingam asmeniui) yra priskirtinos A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms, kurios pagal GPMĮ turi būti apmokestintos GPM.

Rašte pažymėta, kad GPMĮ 3 straipsnio nuostatos numato, jog GPM moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Nors pajamų mokesčiu apmokestinamos gyventojų pajamos, prievolė apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti pajamų mokesť nuo A klasei priskiriamų pajamų kyla tokias pajamas išmokėjusiam asmeniui, t. y. Pareiškėjai. A klasei priskiriamas pajamas išmokėjęs asmuo GPMĮ nuostatų taikymo tikslais laikomas mokesť išskaičiuojančiu asmeniu.

Inspekcija nurodė, kad vadovaujantis MAĮ 66 straipsnio nuostatomis, priklausantį mokėti mokestį apskaičiuoja pats mokesčių mokėtojas, išskyrus atitinkamuose mokesčių teisės aktuose numatytas išimtis. Pastebėjęs, kad mokestis buvo apskaičiuotas neteisingai, mokesčių mokėtojas jį perskaičiuoja. Apie apskaičiuotą (perskaičiuotą) deklaruojamo mokesčio sumą mokesčių mokėtojas informuoja Inspekciją, pateikdamas (patikslindamas) mokesčio deklaraciją. Tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas teisės aktų nustatyta tvarka neapskaičiavo mokesčio arba neteisingai apskaičiavęs jo neperskaičiavo, mokesčių mokėtojui priklausantį mokėti mokestį apskaičiuoja mokesčių administratorius, remdamasis mokesčių mokėtojo pateiktomis mokesčių deklaracijomis, apskaitos bei kitais dokumentais arba kitais šiame skyriuje numatytais specialiais mokesčių apskaičiavimo būdais.

Inspekcija nurodė, kad mokestinio tyrimo metu 2024-03-18 Pareiškėja pateikė patikslintas GPM deklaracijas už 2022 m. gruodžio mėn. (GPM313) ir 2022 m. metinę gyventojams išmokėtų išmokų, priskiriamų A ir B klasės pajamoms, deklaraciją (GPM312), kuriose deklaravo 328 918,29 Eur GPM nuo C.C. iš Pareiškėjos gautų 1 689 714,43 Eur pajamų ir 328 918,29 Eur mokėtiną GPM, kurį Pareiškėja sumokėjo į biudžetą. Todėl Inspekcija, atsižvelgdama į mokestinio tyrimo metu nustatytas aplinkybes bei į teisinį reglamentavimą, Raštu atsisakė grąžinti Pareiškėjos deklaruotą ir sumokėtą 328 918,29 Eur GPM.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos Raštas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja 2025-10-29 kreipėsi į mokesčių administratorių su Pretenzija likviduojamai dėl bankroto Pareiškėjos įmonei į pastarosios banko sąskaitą pervesti (grąžinti) 328 918,29 Eur GPM. Komisijai pateiktame skunde Pareiškėja prašo grąžinti Pareiškėjai 298 006,78 Eur GPM, kadangi sumokėta / užskaityta GPM suma sudaro 298 006,78 Eur, o 30 911,51 Eur GPM suma sumokėta nebuvo – šiai daliai yra patvirtintas Inspekcijos finansinis reikalavimas.

Inspekcija Rašte, atsisakydama Pareiškėjai grąžinti GPM, šį sprendimą iš esmės grindė dviem aplinkybėmis: 1) 2024-03-29 atlikto Pareiškėjos mokestinio tyrimo už laikotarpį nuo 2022-01-01 iki 2022-12-31 metu nustatytos aplinkybės (nedidelis Pareiškėjos vadovo darbo užmokestis, jo deklaruotų gaunamų pajamų už 2020–2023 m. dydis, Pareiškėjai nepalankios paskolų suteikimo sąlygos (paskolų sutartys notariškai nepatvirtintos, nenumatytos paskolų grąžinimo užtikrinimo garantijos, turto įkeitimas, laidavimas ar kitos garantijos, paskolų sutartyse nenurodomas paskolos suteikimo tikslas ir paskirtis, nepateiktas joks paskolų ir palūkanų mokėjimo grafikas)), vadovui, kaip atskaitingam asmeniui, Pareiškėjos reikmėms išmokėtos piniginės lėšos patvirtina, kad vadovui C.C. Pareiškėjos išmokėta 1 689 714,43 Eur suma (1 538 597 Eur paskolos forma ir 151 117,43 Eur kaip atskaitingam asmeniui) yra priskirtinos A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms, kurios pagal GPMĮ nuostatas turi būti apmokestintos GPM; 2) mokestinio tyrimo metu 2024-03-18 Pareiškėja pateikė patikslintas GPM deklaracijas už 2022 m. gruodžio mėn. (GPM313) ir 2022 m. metinę gyventojams išmokėtų išmokų, priskiriamų A ir B klasės pajamoms, deklaraciją (GPM312), kuriose deklaravo 328 918,29 Eur GPM nuo C.C. iš Pareiškėjos gautų 1 689 714,43 Eur pajamų ir 328 918,29 Eur mokėtiną GPM, kurį Pareiškėja sumokėjo į biudžetą.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad buvusiam jos vadovui C.C. suteikta paskola, taip pat jam, kaip atskaitingam asmeniui, perduotos piniginės lėšos nėra ir negali būti priskiriamos A klasės pajamoms, todėl sumokėtas 298 006,78 Eur GPM, siekiant apginti Pareiškėjos kreditorių teises, turi būti grąžintas į Pareiškėjos turto masę.

Pareiškėjos teigimu, pinigų gavimas pagal paskolos sutartį savaime negali būti laikomas gyventojų pajamomis, kadangi šios lėšos yra grąžintinos ir nesukuria nuolatinės ekonominės

naudos. Pareiškėjos vadovui suteiktas paskolas bei kaip atskaitingam asmeniui perduotas pinigines lėšas apmokestinus GPM, yra iškreipiama paskolos sutarties, taip pat atskaitingo asmens disponuojamų piniginių lėšų samprata bei pažeidžiamos Pareiškėjos bei jos kreditorių teisės. Pareiškėjos vadovui C.C. yra pareikštas reikalavimas dėl skolos priteisimo ir žalos atlyginimo (būtent pagal nurodytas suteiktas paskolas ir neperduotas / nepanaudotas Pareiškėjos veiklos tikslais bei naudai pinigines lėšas) Vilniaus apygardos teismo civilinėje byloje Nr. e2-3190-562/2025. Pateiktos patikslintos deklaracijos negali būti vertinamos savanorišku pajamų pripažinimu, kadangi jos pateiktos Inspekcijos atliekamo mokestinio tyrimo metu, siekiant išvengti sankcijų ir vykdant MAĮ 40 straipsnio 2 punkte nustatytą pareigą bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi.

Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos Raštą ir įpareigoti Inspekciją grąžinti Pareiškėjai 298 006,78 Eur GPM. Pažymėtina, kad GPM, kurį siekia susigrąžinti Pareiškėja, patenka į ikibankrotinį laikotarpį (nemokumo byla iškelta Vilniaus apygardos teismo 2025-01-29 nutartimi civilinėje byloje Nr. eB2-1338-430/2025, Lietuvos apeliacinio teismo 2025-03-20 nutartimi (Civilinė byla Nr. e2-331-577/2025) Vilniaus apygardos teismo 2025-01-29 nutartis palikta nepakeista).

Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu išreiškė poziciją, kad nagrinėjamas klausimas iš esmės nepriklauso Komisijos kompetencijai ir nurodė, kad ginčo dėl permokos nėra, kadangi nėra pačios permokos, teisės aktų nustatyta tvarka nėra pateiktas prašymas ar kreipimasis dėl permokos grąžinimo. Pareiškėjos atžvilgiu buvo atliktas mokestinis tyrimas ir pateiktas pasiūlymas pateikti deklaraciją ir deklaruoti, sumokėti mokesčius, apskaičiuotus mokestinio tyrimo metu. Pareiškėja pasinaudojo pasiūlymu, pateikė patikslintas deklaracijas ir sumokėjo GPM (GPM buvo dalinai įskaitytas). Inspekcijos atstovas akcentavo, kad pagal mokesčių administratoriui pateiktas pretenzijas mokesčiai negrąžinami, mokesčiai grąžinami esant pateiktai deklaracijai ir prašymui grąžinti permoką. Inspekcijos Raštas yra informacinio pobūdžio.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, Pareiškėjos skunde, Inspekcijos Rašte išdėstytus motyvus bei Pareiškėjos atstovės bei Inspekcijos atstovo Komisijos posėdžio metu išsakytus argumentus, pasisakys dėl šio mokestinio ginčo vertinimo, dėl Rašto atitikimo Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) reikalavimams, Pareiškėjos prašymo tenkinimo galimybių ir GPM perskaičiavimo.

Dėl mokestinio ginčo vertinimo

MAĮ 2 straipsnio 22 dalyje yra nustatyta, kad mokestiniai ginčai – tai ginčai, kylantys tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis, taip pat dėl mokesčių administratoriaus sprendimo atsisakyti grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą). MAĮ 145 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokestiniams ginčams šiame įstatyme nustatoma ir reglamentuojama privaloma ikiteisminė jų nagrinėjimo procedūra <...>, o 145 straipsnio 2 dalis nustato, kad šiame įstatyme numatyta mokestinių ginčų nagrinėjimo procedūra taip pat taikoma nagrinėti mokesčių mokėtojo skundams dėl mokesčių administratoriaus sprendimo neatleisti nuo baudų bei (arba) delspinigių mokėjimo ir mokesčių administratoriaus atlikto mokesčių mokėtojo turimos mokesčio permokos įskaitymo. Vadovaujantis MAĮ 147 straipsniu, mokestinius ginčus nagrinėja centrinis mokesčių administratorius, Komisija ir teismas.

Komisijos kompetencija nagrinėti mokestinius ginčus nustatyta MAĮ 151 straipsnyje.

Komisija nagrinėja: (1) mokestinius ginčus, kylančius tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus; (2) mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokestinius ginčus dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimų, priimtų išnagrinėjus mokesčių mokėtojų skundus dėl vietos mokesčių administratoriaus sprendimų; (3) mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokestinius

ginčus, kai centrinis mokesčių administratorius per šio įstatymo nustatytus terminus nepriėmė sprendimo dėl mokestinio ginčo.

Komisija atkreipia dėmesį į LVAT nuostatą, kad vien tik formalus laikymasis teisės normų, reglamentuojančių skundo (prašymo) priėmimą, yra netoleruotinas (LVAT 2006-10-27 nutartis adm. byloje Nr. AS17-400/2006, 2025-05-21 nutartis adm. byloje Nr. eAS-421-492/2025 ir kt.). Asmens teisės turi būti ginamos realiai. Konstatuoti kreipimosi dokumento (skundo, prašymo ar pan.) turinio ir formos trūkumai, jeigu jie nėra esminiai, nėra kliūtis priimti skundą (prašymą) (LVAT 2025-05-21 nutartis adm. byloje Nr. eAS-421-492/2025).

Iš bylos medžiagos ir Komisijos posėdžio metu išsakytų šalių pozicijų spręstina, kad Pareiškėjos Pretenzija dėl jos formalaus neatitikimo teisės aktų reikalavimams nebuvo vertinama kaip prašymas dėl permokos grąžinimo, nors joje, be būtinų Pareiškėjos, kaip juridinio asmens, rekvizitų, pažymimos aplinkybės, kuriomis Pareiškėja grindžia savo reikalavimą. Be to, Pretenzijoje aiškiai suformuluotas ginčo dalykas – „prašome likviduojamai dėl bankroto UAB „A“ į pastarosios banko sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini), esančią AB „K“ banke, pervesti (grąžinti) 328 918,29 Eur (trijų šimtų dvidešimt aštuonių tūkstančių devynių šimtų aštuoniolikos eurų 29 ct) sumą“. Taigi, Pareiškėjos Pretenzijos tikslas ir jos turinys savo esme laikytinas prašymu grąžinti GPM permoką.

Inspekcijos Rašte nurodyta, kad atsižvelgiant į mokestinio tyrimo metu nustatytas aplinkybes bei į teisinį reglamentavimą, Pareiškėjos deklaruotas ir sumokėtas 328 918,29 Eur GPM negali būti grąžintas Pareiškėjai. Todėl akivaizdu, jog Raštas yra viešojo administravimo subjekto (mokesčių administratoriaus) priimtas teisinės pasekmės Pareiškėjai sukkeliantis dokumentas, lemiantis Pareiškėjos (mokesčių mokėtojo) materialinių teisių mokesčių grąžinimo srityje pasikeitimą ir daro įtaką asmens teisėms ir įstatymų saugomiems interesams. Todėl laikytina, jog mokesčių administratoriaus Raštas gali būti savarankišku administracinės bylos nagrinėjimo dalyku (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2007-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-502-1055/2007; 2008-06-13 nutartis adm. byloje Nr. A-525 952/2008; 2008-07-11 nutartis adm. byloje Nr. A 556 1323/2008; 2012-12-19 nutartis adm. byloje Nr. A-602-2969/2012; 2013-10-07 nutartis adm. byloje Nr. A-520-1418/2013; 2015-02-04 nutartis adm. byloje Nr. eAS-347-556/2015 ir 2016 11 08 sprendimas adm. byloje Nr. eA-794-556/2016).

Pažymėtina, kad Pareiškėja skundą Komisijai pateikė nepažeidusi MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino (skundas Komisijai per Inspekciją pateiktas 2025-12-23, reg Nr. G-15638). Todėl Komisija, atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, vadovaudamasi pirmiau nurodytomis teisės aktų nuostatomis bei Regionų administracinio teismo 2025-12-23 nutartimi adm. byloje Nr. eI3-25437-811/2025, kuria Pareiškėjai išaiškinta, kad dėl Inspekcijos Rašto, kuriuo nuspręsta negrąžinti Pareiškėjai GPM, ji turi kreiptis privaloma ikiteismine mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarka į Komisiją, vertina, jog ginčas, kilęs tarp Pareiškėjos ir Inspekcijos dėl Rašto, kuriuo atsisakoma grąžinti GPM permoką, priskirtinas mokestiniams ginčams ir nagrinėtinas MAĮ mokestiniams ginčams nagrinėti nustatyta tvarka.

Dėl Rašto atitikimo VAĮ reikalavimams

Komisija pažymi, kad Inspekcijos Raštas turi atitikti VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo subjekto priimamo sprendimo turiniui keliamiems reikalavimams: administraciniame sprendime turi būti nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 dalies 5 punktas), administracinio sprendimo motyvai (5 dalies 6 punktas), taip pat ir šio įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo principams: įstatymų viršenybės, išsamumo, objektyvumo. Remiantis LVAT praktika (LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, 2010-11-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010, 2017 0404 nutartis adm. byloje Nr. eA-425-556/2017 ir kt.), suformuota aiškinant iki 2021-06-30 galiojusios redakcijos VAĮ 8 straipsnio (šio straipsnio nuostatos papildytos bei perkeltos į šiuo metu galiojančios VAĮ

redakcijos 10 straipsnį) nuostatas, individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis. Administraciniame sprendime turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas.

Kaip matyti iš Inspekcijos Rašto, jame neišdėstytos GPM permokos grąžinimą reglamentuojančios teisės aktų nuostatos, nėra pasisakyta dėl pačios permokos egzistavimo, t. y. nenurodyta, ar Pareiškėja turi GPM permoką. Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Rašte Pareiškėjai nebuvo išaiškinta, kokių veiksmų ji turėtų imtis, kad galėtų susigrąžinti permoką.

Dėl Pareiškėjos prašymo tenkinimo galimybių

Komisija, atsakydama į Pareiškėjos reikalavimą panaikinti Inspekcijos Raštą ir įpareigoti Inspekciją grąžinti 298 006,78 Eur GPM, pažymi, kad panaikindama skundžiamą Raštą, negali nei priimti sprendimo Pareiškėjai grąžinti permoką, nei įpareigoti Inspekciją grąžinti GPM permoką, Inspekcijai neatlikus reikiamų su mokesčio permokos grąžinimu susijusių mokesčių administratoriaus procedūrų ar veiksmų. Komisija, priimdama sprendimą dėl Pareiškėjos GPM permokos grąžinimo, faktiškai imtųsi vykdyti mokesčių administravimą, t. y. vykdyti vykdomosios valdžios funkcijas, tai nesuderinama su Komisijos, kaip ikiteisminės institucijos, kompetencija. Tokios pozicijos dėl mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti jam permoką laikosi ir LVAT (LVAT 2018-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-687-575/2018).

Atsižvelgdama į išdėstytą, Komisija pažymi, jog MAJ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte yra nurodyta, kad Komisija turi teisę priimti sprendimą perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT yra išaiškinęs, kad MAJ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktas yra tinkamai pritaikomas tik tuomet, kai sprendimui (perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo) priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procesinių teisės normų pažeidimų, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas (LVAT 2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, LVAT 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A-502-2801/2011, 2024-04-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-344-602/2024).

Šiuo atveju, kaip minėta, Inspekcijos Rašte neišdėstytos esminės permokų grąžinimo tvarką reglamentuojančios teisės aktų nuostatos ir nepasisakyta dėl pačios permokos egzistavimo, todėl Inspekcija, iš naujo nagrinėdama Pareiškėjos prašymą grąžinti Pareiškėjai 298 006,78 Eur GPM, turi įvertinti prašymo pagrįstumą MAJ 87 straipsnio nustatyta tvarka, nurodyti ne tik permokos susidarymo pagrįstumui aktualias teisės aktų nuostatas, tačiau pasisakyti dėl permokos egzistavimo (išanalizuoti Pareiškėjos skundo motyvus, susijusius su vadovui C.C. paskolos forma ir kaip atskaitingam asmeniui išmokėtų lėšų priskyrimo A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms ir su tuo susijusios Pareiškėjai nustatytos pareigos deklaruoti ir sumokėti GPM, pagrįstumą), permokos (jei tokia egzistuoja) įskaitymo būtinumą / galimybes, bei priimti objektyviais ir visapusiškais duomenimis pagrįstą, aiškų atitinkamos formos sprendimą dėl GPM permokos grąžinimo / negrąžinimo.

Dėl GPM perskaičiavimo

MAJ 68 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Pagal MAJ 68 straipsnio 4 dalies 1 punktą,

apskaičiuoti ar perskaičiuoti mokesť už ilgesnį negu šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas, bet ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, galima, kai apskaičiuojamas ar perskaičiuojamas GPM (išskyrus fizinio asmens mokamo pajamų mokesčio nuo pajamų iš individualios veiklos dalį).

Pareiškėja skunde ir jos atstovė Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad nors MAĮ 68 straipsnio 4 dalis suteikia teisę Pareiškėjai perskaičiuoti mokėtiną GPM už 5 metus, EDS to padaryti šiuo metu realiai neįmanoma. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovės buvo paprašyta pateikti konkrečią informaciją, kad Pareiškėja negalėjo pateikti patikslintos pajamų deklaracijos ir / ar kreipėsi į Inspekciją šiuo klausimu, tačiau konkrečių duomenų Pareiškėja nepateikė.

Šiuo klausimu Komisija paaiškina Pareiškėjai, kad kilus neaiškumams dėl deklaracijos pildymo ar techninių problemų, Pareiškėja gali kreiptis į Inspekcijos mokesčių informacijos centrą tel.+370 5 260 5060, užduoti klausimą per *Mano VMI* portalą, naudojantis paslauga „Paklausimų teikimas“ ar užsiregistruoti vizitui į artimiausią Inspekcijos aptarnavimo skyrių.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-12-03 raštą „Atsakymas į pretenziją“ Nr. RNA-34256 ir UAB „A“ prašymą grąžinti GPM perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokesstinį ginčą (arba mokesstinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė